

FILIPPENZEN, HOOFDSTUK 3 en 4.

www.trustingthelord.com

“Fil.3:1: Voorts, mijn broeders, verblijdt u in den Heere. Dezelfde dingen aan u te schrijven, is mij niet verdrietig, en het is u zeker.

“Verblijden” is één van de hoofdthema’s in de brief van Paulus aan de Filippenzen. In hoofdstuk één legt hij uit dat meerdere broederen vrijmoedigheid hebben gekregen om het Woord overvloediger en onbevreesd te spreken.

“Fil.1:12: En ik wil, dat gij weet, broeders, dat hetgeen aan mij is geschied, meer tot bevordering van het Evangelie gekomen is;

“Fil.1:13: Alzo dat mijn banden in Christus openbaar geworden zijn in het ganse rechthuis, en aan alle anderen;

“Fil.1:14: En dat het meerder deel der broederen in den Heere, door mijn banden vertrouwen gekregen hebbende, overvloediger het Woord onbevreesd durven spreken.

In die tijd woonde Paulus blijkbaar in een door hem zelf gehuurd huis, alhoewel hij een gevangene was. En hij ontving allen die tot hem kwamen, volgens Lukas, in Handelingen 28:

“Hand.28:30: En Paulus bleef twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde woning; en ontving allen, die tot hem kwamen;

“Hand.28:31: Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

De brief aan de Filippenzen, samen met de brief aan de Kolossenzen en Filemon zijn blijkbaar in deze periode geschreven. Titus en 1Thimotheüs zijn geschreven in de tijd dat Paulus in vrijheid was, vóór zijn tweede gevangenneming, en in die tijd schreef hij blijkbaar de brief aan de Efeziërs en 2Thimotheüs. Paulus is dus in banden, dat wil zeggen een gevangene, maar hij is nog steeds in staat om te prediken. Dat heeft andere broederen vertrouwen gegeven om hetzelfde zonder angst te doen. Paulus verheugt zich:

‘Fil.1:18: Wat dan? Nochtans wordt Christus op allerlei wijze, hetzij onder een deksel, hetzij in der waarheid, verkondigd; en daarin verblijdt ik mij, ja, ik zal mij ook verblijden.

In hoofdstuk twee, vers 2, zegt Paulus aan hen “vervult mijn blijdschap” door eensgezind te zijn en één van gemoed en gevoelen. In hoofdstuk vier, vers 4, zegt hij: “Verblijdt u in den Heere te allen tijd; wederom zeg ik: Verblijdt u”, in Fil.4:10 verheugt Paulus zich om de zorg die de Filippiërs voor hem droegen door hem in de gevangenis te voorzien van het nodige. Dus blijdschap en verblijden is één van de hoofdthema’s. Blijdschap is de tweede op de lijst van de vrucht van de Geest in Galaten hoofdstuk vijf.

Nu waarschuwt hij hen:

“Fil.3:2: Ziet op de honden, ziet op de kwade arbeiders, ziet op de versnijding.

In de Bijbel zijn honden de Heidenen en Paulus verwijst hier waarschijnlijk naar mensen zoals degenen die hij noemt: “andere Heidenen” in Ef.4:17. Dat zijn mensen die wandelen in de ijdelheid van hun verstand. Religieus maar verloren omdat hun verstand is verduisterd en ze vervreemd zijn van het leven van God door de onwetendheid die in hen is vanwege de blindheid van hun hart.

De “kwade arbeiders” zijn mensen die verkeerde dingen spreken, zoals in:

“Hand.20:30: En uit uzelfen zullen mannen opstaan, sprekende verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken achter zich.

Dit zijn de bedrieglijke arbeiders zoals in:

“2Kor.11:13: Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus.

“2Kor.11:14: En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.

“2Kor.11:15: Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken.

Hij zegt eveneens “ziet op de versnijding”. Dit is een duidelijke verwijzing naar hen van de besnijdenis, zie het volgende vers:

“Fil.3:3: Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen.

Besnijden is lichamenlijk, gedaan in het vlees, maar Paulus spreekt van een besnijdenis: “zonder handen geschiedt”:

“Kol.2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

“Kol.2:11: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

Dat is een ingreep van God. Het is geestelijk. Dit vond plaats aan het kruis toen Christus werd “afgesneden” in zijn dood. Het lichaam der zonden des vleses werd “afgesneden” door de besnijdenis van Christus. Dat is een verwijzing naar zijn dood en hetgeen daarvan het gevolg is. De zonden van elke gelovige werd Christus, op het kruis, toegerekend, hij werd “afgesneden” en daarmee werd het lichaam der zonde van de gelovige afgesneden....het werd verwijderd.

Paulus zegt dus tegen de Filippenzen dat WIJ de besnijdenis ZIJN. Het is geestelijk en niet lichamenlijk. Ons vertrouwen is niet in het vlees.

“Fil.3:4: Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer.

Paulus gebruikt zichzelf als een voorbeeld van iemand die in het vlees mocht betrouwen.... meer dan iemand anders:

“Fil.3:5: Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den stam van Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar de wet een Farizeer;

“Fil.3:6: Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk.

Paulus heeft dus de juiste genealogie (stamboom) en hij behoorde tot de strengste afdeling in de Joodse religie, hij was een Farizeeër. En...hij zegt dat hij “onberispelijk” was naar de rechtvaardigheid die in de wet is.

Dat betekent niet dat Paulus dacht dat hij zonder zonde was. Allen hebben gezondigd. Van Prediker tot Romeinen is de bijbel duidelijk dat er niemand is die zonder zonde is:

“Prediker 7:20: Voorwaar, er is geen mens rechtvaardig op aarde, die goed doet, en niet zondigt.

“Rom.3:10: Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet een;

Maar Paulus zegt dat hij “onberispelijk” was. Dat heeft te maken met het feit dat Paulus voorheen onder de wet was en uit hoofde van de religie de door de wet vereiste offers bracht. Zoals ook in het geval van de vader van Johannes de Doper en zijn vrouw:

“Lukas 1:6: En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk.

Maar let op wat de nieuwe houding, betreffende al deze dingen, van Paulus is als een gered iemand:

“Fil.3:7: Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht.

“Fil.3:8: Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.

Voor Paulus zijn er dus dingen die uitnemender zijn dan religie en de wet. Het is de kennis van Christus Jezus dat aan Paulus was toebetrouwd. Het is het feit dat Christus het einde der wet is ter rechtvaardiging van een ieder die gelooft. Het is rechtvaardigmaking door het geloof in het kruis van Jezus Christus. Het is redding uit genade door het geloof. Het is niet door enigerlei soort van werken. Er kan alleen worden geroemd in wat de Heer heeft gedaan en niet in wat wij trachten te doen voor de Heer.

Maar toen hij zei: “opdat ik Christus moge gewinnen” is daarin een grote waarheid die hier nu volgt:

“Fil.3:9: En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;

“Fil.3:10: Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

Paulus kent nu de Heer reeds. Hij zei: “want ik weet, Wien ik geloofd heb” (2Tim.1:12). Hij zegt dat hij overtuigd was dat Christus de redding, die Hij aan hem had gegeven, vast zal houden. Paulus spreekt hier over een levenshouding!

Het is in deze passage het verlangen van Paulus om de rest van zijn leven te leven alsof hij alreeds is opgestaan uit de doden. Dit is in overeenstemming met dingen die Paulus zegt in Romeinen zes:

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?”

“Rom.6:4; Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

Christus werd opgewekt uit de doden. Hij wandelt in nieuwigheid des levens. De dood heeft geen heerschappij meer over Hem. Wij zijn met hem verbonden door die doop, die identificatie, in zijn dood. Dat is wat Paulus bedoelde toen hij zei: “Zijn dood gelijkvormig wordende”. Lees verder in Romeinen:

“Rom.6:11: Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

Dit is de “houdt het daarvoor” waarnaar Paulus verwijst in de brief aan de Filippenzen:

“Fil.3:11: Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.

Paulus gaat opgewekt worden uit de doden. De doden in Christus zullen het eerst opstaan. Paulus is in Christus en er is geen twijfel mogelijk....hij ZAL opgewekt worden volgens 1Thess.4:13-18. Hij spreekt in het geheel niet over het doen van dingen om dat te verdienen of te onderhouden. Opnieuw, het is het verlangen van Paulus om in dit leven zodanig te leven wat reeds waar van hem is in de eeuwigheid van Christus.

“Fil.3:12: Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben.

Merk op dat hij het “grijpen mocht” of hij reikt tot hetgeen dat, positioneel gezien, alreeds van hem is in Christus. Hij wil de rest van zijn leven in dat nieuwe leven wandelen dat hij alreeds in Christus heeft. (Opm.: dus van positioneel naar de praktijk van alle dag).

“Fil.3:13en 14a: Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is.

U kunt geen rechte voren trekken of een auto in een rechte lijn besturen door achterom te zien. Paulus kijkt niet achterom, hij vergeet de dingen die achter hem liggen en reikt vooruit naar de dingen die aanstaande zijn.

“Fil.3:14: jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Let op de PRIJS die daar is. Paulus jaagt naar de prijs, niet de prijs der roeping. Hij heeft alreeds de roeping. Die roeping is een conversatie in de hemel. Dat heeft hij alreeds. Maar er is een PRIJS bij betrokken. Er kan een beloning worden gewonnen. En die beloning komt bij de rechterstoel van Christus.

“1Kor.9:24: Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen.

De “loop” waarover hij spreekt is niet een wedstrijd met iemand anders. Het is een “loop” met uzelf. Het gaat over het wandelen in de Geest en het doden van de werken van het vlees. Het is een strijd die continu doorgaat in het leven van de gelovige. Een strijd tussen de oude mens, die oude zondige vleselijke natuur die we allen erven bij de geboorte, en de nieuwe mens, het nieuwe schepsel in Christus.

We zullen in deze wereld ons nimmer kunnen ontdoen van onze oude zondige natuur. De enige manier om er van af te komen is om te worden ontbonden, door de dood of door de Opname. We kunnen veranderen wat we willen maar we zullen nimmer in staat zijn te veranderen wat we van nature zijn. Waar Paulus hier dus over spreekt is in plaats van het vlees te veranderen het om te wisselen. De oude mens, praktisch gezien, afleggen en de nieuwe mens aan doen. Positioneel gezien heeft iedere gelovige, in Christus, de oude mens afgelegd en de nieuwe mens aangedaan, maar hier spreekt hij over de praktijk, in zijn dagelijks leven, voor de rest van zijn leven.

“Fil.3:15: Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets anderszins gevoelt, ook dat zal u God openbaren.

Het volmaakt zijn verwijst hier naar het volwassen zijn. Dat is gezond, gegrondvest in het begrijpen van de leer die aan Paulus is toevertrouwd voor het lichaam van Christus en niet alleen het begrijpen, maar het in acht nemen. Als u “anderszins gevoelt” dat moet u teruggaan naar de Bijbel om deze dingen te onderzoeken en dat zal resulteren dat God ook dat aan u zal openbaren.

“Fil.3:16: Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons daarin naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen.

Het is hier opnieuw een zaak van vergeten de dingen die “achter” ons zijn en uitstrekken naar de dingen die voor ons liggen, en vandaag te beginnen naar dezelfde regel te wandelen, en hetzelfde te gevoelen. Hedendaagse gelovigen moeten, leerstellig gezien, Paulus volgen.

“Fil.3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.

Degenen die zo wandelen zijn degenen die Paulus volgen. Paulus is het voorbeeld voor de hedendaagse gelovigen. Niet in zijn “activiteiten” die u ziet in het boek Handelingen, maar in zijn “leer”. Als u vandaag de dag Christus volgt dan volgt u Paulus. Christus was IN Paulus en sprak door Paulus voor de hedendaagse gemeente. Het contrast tussen het volgen van Paulus en het doen van andere dingen komt naar voren in het volgende:

“Fil.3:18: Want velen wandelen anders; van dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn;

“Fil.3:19: Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, dewelken aardse dingen bedenken.

Een vijand van het kruis is iemand die geen vertrouwen heeft in het kruis. Dus in het feit dat Christus stierf voor onze zonden en opgewekt is voor onze rechtvaardigmaking. Mensen in de religie, alle soorten van religies, bedenken aardse dingen. Paulus is er duidelijk in dat wij onze genegenheid stellen in de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn.

“Fil.3:20: Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;

Het woord “wandel” (de King James Vertaling zegt: “conversation” = gesprek) wordt ook wel vertaald met “burgerschap”, maar Paulus zegt wandel. Wat de gelovigen aangaat is er dus een gesprek gaande in de Hemel. Hij die de harten doorzoekt weet wat in de gedachten van de Geest is en hij doet voorbede voor ons naar de wil van God.

“Fil.3:21: Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelfden kan onderwerpen.

Filippenzen hoofdstuk 4

In het licht van het feit dat ons burgerschap in de hemel is zien we daarom uit naar de Redder, de Heere Jezus Christus. Wanneer hij verschijnt zal hij ons vernederd lichaam veranderen opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam. In het licht van dit alles schrijft Paulus “Zo dan.....”:

“Fil.4:1: Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn blijdschap en kroon, staat also in den Heere, geliefden!

Staat also in de Heere. Dat is stand houden. Stand houden met de gehele wapenrusting van God zoals in Ef.6:13-18.

“Fil.4:2: Ik vermaan Euodia, en ik vermaan Syntyche, dat zij eensgezind zijn in den Heere.

Om eensgezind te zijn betekent hetzelfde te spreken in plaats van te twisten zoals de Korinthiërs deden:

“1Kor.1:10: Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenzelfde zin, en in een zelfde gevoelen.

“1Kor.1:11: Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u zijn.

De enige manier om eensgezind te zijn, dat wil zeggen om eensgezind te zijn in dezelfde uitspraak is, leerstellig gesproken, met elkaar “op één lijn te zitten”. Paulus vertelde Timotheüs in 1Tim.1:3 om sommigen te vermanen geen andere leer te leren. Een verwijzing

naar een leer die anders is dan aan Paulus is toevertrouwd door de opgestane Heer Jezus Christus. Hij schreef eveneens aan Timotheüs:

“2Tim.2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

Volgens Amos moeten twee het met elkaar eens zijn alvorens ze samen kunnen wandelen.

“Fil.4:3: En ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens, en de andere mijn medewerkers, welker namen zijn in het boek des levens.

Paulus zegt hier niet wie die oprechte metgezel is. Maar we weten dat het een persoon is want hij zegt “en ik bid ook u”.

Opmerking: In de Statenvertaling van 1946 geldt, maar niet overal, dat men “u” gebruikt voor enkelvoud en “gijlieden” voor meervoud. In de Statenvertaling van 1977 gaat dat ook niet altijd op. Een voorbeeld dat correct is:

--SV-1946: - Joh.3:7: “U” en “Gijlieden”.

--SV-1977: - Joh.3:7: “U” en “Gij”. (dit geeft verwarring).

In de King James Version, 1979, geldt het volgende:

--“Thee” en “thou” = enkelvoud.

--“Ye” en “You” = meervoud.

Wie deze “metgezel” ook is, hem wordt gezegd wees: *“dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie”*. Wie zij zijn, of wie hij is, wordt niet gezegd. Maar hij gaat verder en noemt “ook met Clemens” en andere medewerkers wier namen in het boek des levens zijn.

Met andere woorden, de vrouwen waar hij mee werkte of die Paulus hielpen, en Clemens en de anderen zijn in het boek des levens. En dat brengt de vraag naar voren: Hebben de leden van de gemeente, het lichaam van Christus, hun namen ook geschreven staan in het boek des levens?

Er zijn veel plaatsen in de bijbel waar boeken worden genoemd en namen worden genoemd die daarin staan geschreven. In Psalm 69:28 is er “het boek des levens”. In Maleachi 3:16 is er een “een gedenkboek” voor hen die de Heere vrezen en voor degenen, die aan Zijn Naam gedenken. Zie in het evangelie van Lukas:

“Lukas 10:20: Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen.

Er zijn verwijzingen naar namen die staan ingeschreven en namen die zijn uitgewist. Maar dit is de enige plaats in de brieven van Paulus waar u een verwijzing ziet naar namen die in het boek des levens staan geschreven. In het boek Openbaring zijn er zeven verwijzingen naar het boek des levens. De laatste, in Openbaring 21:27 verwijst naar het “het boek des levens des Lams”. Het boek des levens zal één van de boeken zijn die worden geopend bij de grote witte troon van Openbaring 20:12 en 15.

In Openbaring 3:5 staat dat de naam van de “overwinnaar” niet zal worden uitgewist uit het boek des levens, en in Openbaring 13:8 dat de namen van degenen die niet geschreven staan

in het boek des levens des Lams, dat geslacht is van de grondlegging der wereld, omdat zij het beest zullen aanbidden. In Openbaring 17:8: die op de aarde wonen zullen verwonderd zijn, aangaande het beest dat opkomt uit de bodemloze put, wier namen niet geschreven zijn in het boek des levens vanaf de grondlegging der wereld.

De vraag is dan: Heeft het boek des levens, waarnaar wordt verwezen, zijn begin “vanaf de grondlegging der wereld?”. Of kan het boek er geweest zijn van vóór de grondlegging der wereld? Paulus zegt het volgende tot de Efeziërs:

“Ef.1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

Zijn de “medearbeiders” waarnaar Paulus verwijst in Fil.4:3 dezelfde soort mensen als de “medearbeiders” in de brief aan de Kolossenzen? Ook Markus, de neef van Barnabas, hoort daar bij:

“Kol.4:11:En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest zijn.

Deze mannen zijn “medearbeiders” of “medewerkers”, maar ze zijn uit de besnijdenis. Het werk is voor het koninkrijk van God. Het is interessant om op te merken dat het werk van Filippus, in het boek Handelingen, voor het koninkrijk van God was.:

*“Hand.8:12: Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van **het Koninkrijk Gods**, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.*

Maar zo was het ook bij Paulus:

*“Hand.28:31: Predikende **het Koninkrijk Gods**, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.*

Maar we weten dat Filippus “volhardende in de leer der apostelen” was, hiermee wordt de leer van het evangelie van het koninkrijk bedoeld. Maar Paulus was volhardende in de leer van het evangelie der genade Gods. Dat zijn twee totaal verschillende evangelieën met betrekking tot twee totaal verschillende groepen mensen. Toch zijn beiden in het koninkrijk van God.

Dus is opnieuw de vraag: Zijn de namen van de leden van de gemeente, het lichaam van Christus, geschreven in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld? Sommigen denken dat dat zo is. Maar als dat het geval is, is Fil.4:3 de enige verwijzing, door Paulus, naar het boek des levens. Er is in de 13 brieven van Paulus geen andere leer te vinden met betrekking tot het boek des levens. De zeven keer dat in de bijbel wordt verwezen naar het boek des levens, buiten de genoemde, is in het boek Openbaring en we weten dat degenen in het boek Openbaring geen leden zijn van de gemeente, het lichaam van Christus.

Petrus, Jacobus en Johannes gaven Paulus de “rechterhand der gemeenschap” in de vergadering van Handelingen 15 en beschreven in Galaten hoofdstuk twee, maar de beide evangelieën waren verschillend. Petrus verwijst naar “onze geliefde broeder Paulus” in 2Petrus

3:15, maar de boodschap van Petrus, in 1 en 2 Petrus, is geheel anders dan dat van Paulus in Romeinen tot en met Filemon.

Eén zeker ding dat Paulus zegt is dit:

“2Tim.2:19: Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Paulus vertelde de Efeziërs dat, nadat ze geloofden, ze verzegeld waren met de Heilige Geest der belofte:

“Ef.1:14: Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

We zijn dus verzegeld in Christus, en ook geschreven in het boek des levens? Als dat het geval is, prijs dan de Heer. Als het niet zo is, prijs de Heer. We weten voorgoed *“De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn”*. Als u bent gered dan weet God dat. God kan nimmer tegen een gered persoon zeggen: *“Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij”*, want hij WEET wie de zijnen zijn. Degenen die in zijn gemeente zijn, het lichaam van Christus, zijn verzegeld IN CHRISTUS door de Heilige Geest der belofte. Het is de zekerheid aangaande onze erfenis.

Vroeger namen de mensen verse vruchten en groenten die ze klaar maakten en bewaarden door middel van een proces dat ze “wekken” noemden. De te wekken vruchten of groente werden in een glazen wekfles gedaan nadat het was gewassen en enkele minuten was opgekookt, daarna werd het deksel, met afdichtingsring, op de wekfles vastgezet middels een soort spanveer. Daarna werden de wekflessen in een grote wekkel met water gezet en werd deze verhit totdat het water begon te pruttelen. Op een gegeven moment werd een geluid gehoord, het “poppen”, en op dat moment werden de wekflessen verzegeld, zodoende werd de inhoud voor een lange tijd beschermt.

Het voedsel was in de wekfles en was “verzegeld”. Het kwam niet eerder uit de wekfles totdat het zegel door de vrouw werd verbroken en het deksel werd verwijderd. Gelovigen die Christus hebben vertrouwd als hun Redder zijn verzegeld TOT de dag van verlossing. Dat verzegelen gebeurt in een oogwenk, evenals het “poppen” van de wekfles. Het is geen proces. Eén maal verzegeld, altijd verzegeld.

De dag van verlossing is de redding van het lichaam. We zijn alreeds gered van de straf voor de zonde. We zijn, in ons leven, gered van de kracht van de zonde, en op een dag zullen we worden gered van de aanwezigheid van de zonde.

“Fil.4:5: Uw bescheidenheid (of: matigheid) zij allen mensen bekend. De Heere is nabij.

“Fil.4:6: Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;

Wat hij hier zegt is dat de gelovige niet rond moet lopen met zich zorgen te maken en te piekeren over de dingen. Maar IN alles te bidden. Rom.8:28 zegt: *“En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die*

naar *Zijn voornemen geroepen zijn*". Ofschoon we niet weten hoe we naar behoren moeten bidden, moeten we bidden.

"Fil.4:7: En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

En ten slotte enige praktische zaken:

"Fil.4:8: Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt datzelve;

"Fil.4:9: Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn.

Paulus spreekt in de brief aan de Filippenzen vele malen over vreugde en blijdschap. Hij zegt dat de vrucht van zijn arbeid blijdschap is. Maar hier zien we dat hij zich verheugt vanwege hun zorg voor hem:

"Fil.4:10: En ik ben grotelijks verblijd geweest in den Heere, dat gij nu eenmaal wederom verwakkerd zijt om aan mij te gedenken; waaraan gij ook gedacht hebt, maar gij hebt de gelegenheid niet gehad.

"Fil.4:11: Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek; want ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben.

Er zijn niet velen in de religie die dat vandaag de dag kunnen zeggen.

"Fil.4:12: En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden.

"Fil.4:13: Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft.

Als hij zegt: "Ik vermag alle dingen" dan is dat een verwijzing naar de context. Vanzelfsprekend zijn er vele dingen die Paulus, evenals de hedendaagse gelovigen, niet kon doen. Paulus was niet zonder zonde. In plaats daarvan zegt hij "*ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde*". Hij kon ook niet de Wet houden. En in die tijd had hij niet langer de kracht om mensen te genezen zoals hij dat deed gedurende het boek Handelingen. Hij bad om genezing maar kreeg het niet. Hij liet Trofimus achter, deze was te ziek om te reizen. Hij gaf Timotheüs medisch advies vanwege zijn vele zwakheden. Vanaf de tijd van Handelingen 16 en verder voorzag God Paulus van een arts, de geliefde heelmeeester Lukas. Dus zegt hij:

"Fil.4:14: Nochtans hebt gij wel gedaan, dat gij met mijn verdrukking gemeenschap gehad hebt.

Let er nu zorgvuldig op wat hij nu gaat zeggen:

*“Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat **in het begin des Evangelies**, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.*

“Fil.4:16: Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddruft.

Let op het gedeelte “in het begin des Evangelies”. Dat betekent letterlijk een aanvang. Dus er BEGON iets. Het ving aan. Niet toen Paulus naar Macedonië ging maar toen hij Macedonië verliet zoals in dit vers:

“Hand.20:6: Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.

Paulus heeft in die tijd een nieuwe bediening ontvangen. Er vindt hier een enorme verandering plaats. Vanaf dit punt reizen ze totdat ze de kustplaats, genoemd Miletus, hebben bereikt. Van daaruit zond Paulus iemand voor de oudsten van de gemeente te Efeze. In het spreken tot hen herhaald hij wat hij HEEFT gedaan en dan vertelt hij hen wat hij GAAT doen. Zie:

“Hand.20:22: En nu ziet, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal;

“Hand.20:23: Dan dat de Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen aanstaande zijn.

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Tot op dit punt ziet u in al de brieven van Paulus verwijzingen naar “het evangelie van Christus”. De boodschap die Paulus tot op deze tijd predikte, predikte hij tot EERST DE JOOD, en ook de Griek. In Korinthe, terug naar de verzen twee en drie van Hand. 20, schreef Paulus de brief aan de Romeinen. Zie wat hij zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

*“Rom.15:29: En ik weet, dat ik, tot u komende, **met vollen zegen** des Evangelies van Christus komen zal.*

Paulus heeft een visioen gehad in de tempel te Jeruzalem, blijkbaar ten tijde van Handelingen 18:22 waarin de Heer heeft gezegd:

“Hand.22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

Niet tot “eerst de Jood en ook de Griek” waarop hij tot op dit punt was gefocust, maar VER AFZENDEN tot de Heidenen. Dat is hier een keerpunt. Vanaf dit punt gaat Paulus naar

Jeruzalem, wordt gearresteerd, en vanaf dan wordt hij de gevangene van Jezus Christus voor u die Heidenen zijt, zoals dat staat in de brief aan de Efeziërs in hoofdstuk drie.

De Filippiërs zijn de enigen die voorzien in de behoeften van Paulus. Met andere woorden, ze ondersteunen Paulus. Ze zijn “deelgenoten van zijn genade”. Zie opnieuw naar dit vers:

“Fil.4:16: Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddruft.

Zijn verwijzing dat hij in Thessalonica was verwijst duidelijk niet naar de eerste keer dat hij daar, in Handelingen 17, heen ging. Op dat moment had Paulus geen nooddruft. Let op wat hij zei ten tijde van Handelingen 18 toen hij de brief aan de Thessalonicenzen schreef:

“1Thess.2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

En let ook hier op:

“2Thess.3:8: En wij hebben geen brood bij iemand gegeten voor niet, maar in arbeid en moeite, nacht en dag werkende, opdat wij niet iemand van u zouden lastig zijn;

Maar hier, in Fil.4:16, had Paulus nooddruft en de Filippiërs hadden hem geholpen in zowel Thessalonica als later in Rome. Wat we hier zien is “het begin van” het evangelie der genade Gods. Het is verbonden met de tijd dat Paulus VERTROK uit Macedonië. Let op wat hij de Joden vertelde toen hij ze ontmoette in Rome:

“Hand.28:28: Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

De redding van God is het evangelie der genade Gods in de bedeling der genade Gods. Het had een begin. De genoemde verzen maken dat duidelijk. De Filippiërs zijn deelgenoten van de genade van Paulus en zij ondersteunen Paulus in de gevangenis te Rome.

“Fil.4:17: Niet dat ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht, die overvloedig is tot uw rekening.

“Fil.4:18: Maar ik heb alles ontvangen, en ik heb overvloed; ik ben vervuld geworden, als ik van Epafroditus ontvangen heb, dat van u gezonden was, als een welriekende reuk, een aangename offerande, Gode welbehagelijk.

“Fil.4:19: Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddruft, in heerlijkheid, door Christus Jezus.

Er wordt niet gezegd “alles wat u wil hebben” maar “alles wat u nodig heeft”. God weet wat u nodig heeft en de verzekering is hier dat hij er in ZAL voorzien.

“Fil.4:20: Onzen God nu en Vader zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

“Fil.4:21: Groet alle heiligen in Christus Jezus; U groeten de broeders, die met mij zijn.

“Fil.4:22: Al de heiligen groeten u, en meest die van het huis des keizers zijn.

“Fil.4:23: De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

